

kommen have de Kunstfæber, der dertil behøves, og som ved Vedligeholdelsesarbejderne paa Amtets egne Veie allerede have faaet tilstrækkelig Praxis i det Slags Arbejder, som det her kommer an paa; men jeg troer ikke at tage fejl, naar jeg siger, at det er ligesaa utvivlsomt, at der er ikke saa Amter, hvor Forholdet er et heelt andet, idet de deels ikke ere i Besiddelse af Veinspecteurer med tilbørlig Dydighed til strax at overtage Hovedlandeveiens Vedligeholdelse, og deels, forsaavidt de have saadanne, dog ikke have havt Leilighed til ved Arbejder paa deres egne Veie at staffe disse Veinspecteurer den fornødne Praxis i Behandlingen af det Slags Veie, som Hovedlandeveiene ere. Det er en meget glædelig Kjendsgjerning, at Amterne, hvor der har været Tale om at antage nye Veinspecteurer, med megen Iver have søgt at staffe sig dygtige Folk, men der er dog en Deel Amter endnu tilbage, der ikke have været i det Tilfælde, i en tilstrækkelig nær Tid at skulle skifte Veinspecteur. Jeg troer derfor, at der kunde være god Grund til at overveie, hvorledes Forholdet vil blive, naar Obergangen skal gøres saa brat, som her er ansat, om virkelig alle Amterne ere istand til at vedligeholde Veiene paa en saadan Maade, at baade Staten og de selv kunne være tjente dermed. Det maa nemlig erindres, at Veienes Vedligeholdelse maa være stadig; hvad der forsømmes det ene Aar, kan ikke ligefrem indhentes det andet, uden usforholdsmæssig forøgede Udgifter, og det maa i det Hele taget erindres, at Veienes Vedligeholdelse ikke beroer alene derpaa, at man lægger en vis Mængde Materiale paa dem; Veiene kunne kun vedligeholdes paa en god og tillige sparsommelig Maade, naar Materialet kommer derpaa netop i den rette Mængde, og denne er meget forskjellig for de enkelte Veistykker. Det er saaledes ikke nok for at overtage en Veie, at man kender den nøie, man maa ogsaa kende Forholdet paa de enkelte Dele af Veien. Der er jo rigtignok med Hensyn hertil ansørt i § 15 i det andet lignende Lovforslag, som forleden Dag var til Behandling her, at Overveinspecteuren skal give Veinspecteurerne Anvisning, forsaavidt det behøves; men jeg troer rigtignok, at naar Amterne skulle overtage Veiene saa plud-

seligt, vil dette blive et for den enkelte Mand uoverkommeligt Arbejde — naturligtvis ikke i Tidens Længde, thi forsaavidt nærer jeg ingen Tvivl om, at Amterne godt kunne besørge det, men i den allerførste Tid. Jeg skal derfor henstille, om det ikke vilde være rigtigere, at Vedligeholdelsen af Hovedlandeveiene i det første Aar gif paa samme Maade som hidtil, saa at der altsaa var eet Aar, i hvilket Veinspecteurerne kunde besørge Arbejdet under Veilejning og Control af de 5 Veiofficerer, der nu have dermed at gøre, i hvilket Aar Amtsraadene da tillige kunde faae al fornøden Veilejning og Underretning om Veiene af disse Officerer. Naar jeg saaledes foreslaaer, at det i det første Aar skal gaae paa samme Maade som hidtil, mener jeg dermed, at de Veinspecteurer og Veimænd, der nu ere ved Veiene, skulle vedblive at være der i det første Aar, og jeg troer ogsaa, det vilde være til Gavn i en anden Retning, thi nu kunne hverken Amtens Veinspecteurer eller Amtsraadene have det Personalkjendskab til disse Mænd, som det er ønskeligt, at de skulle have i det Dieblik; de skulle afgjøre, om de vilde have dem eller Andre til fremtidig Ansættelse ved Veiene. Jeg synes altsaa, at der var god Grund til at lade dem forrette deres Dont i den Tid og saa overlade Amterne at afgjøre, hvorvidt de vilde beholde dem eller ikke, og hvorvidt disse Bestemmelser om Pension o. s. v., som ere omtalte i § 7, skulde træde i Kraft. — Inden jeg slutter, har jeg et Punkt at berøre, som staaer i Forbindelse hermed, men som imidlertid har en vis Banffelighed for mig, idet jeg erkjender, at det ikke kan afgjøres ved denne Lov. Det er et Punkt, hvori jeg troer, at denne Lov allerede — meget ufskyldigen — er kommen til at gjøre Skade. Saavidt jeg nemlig har kunnet bringe i Erfaring, har den høitærede Indenrigsminister paa Grund af denne Lovs Forelæggelse troet at burde standse Licitationerne for det kommende Aar. Veiforordningen af 29de September 1841 § 12 siger, at Licitationerne skulle afholdes i November Maaned, og at de skulle være stillede saaledes, at Arbejderne kunne begynde i April Maaned; dette er nu paa ingen Maade et Tidspunkt, der er uden Betydning, idet det nemlig er en afgjort Sag, at Ve-